

Ministeri d'Instrucció pública per a l'ensenyament de la Higiene a les Escoles elementals.

7è. L'ingrés al Cos de Sanitat Nacional es verificarà sempre per oposició, tant per a les places especialitzades com per a les places de serveis generals, amb l'obligació de seguir i aprovar més tard el curs d'ampliació que hom cregui necessari per a l'aplicació de llurs coneixements especials o generals a la Sanitat.

8è. A les convocatòries per a l'ingrés a l'Escola Nacional de Sanitat, hom reservarà un torn especial als metges de Sanitat i Assistència pública (actualment metges titulars) que hagin exercit càrrec en propietat durant més d'un any, i es reservaran igualment un cert nombre de places per a llur provisió per concurs reglamentari i restringit de mèrits entre els facultatius de l'ensenyament Cos.

9è. El Consell Tècnic Nacional de Sanitat confeccionarà cada dos anys un "barema" de puntuació, que serà utilitzat per a la resolució dels concursos per a les places vacants dintre del Cos Nacional de Sanitat.

10. No serà vàlida cap reforma de caràcter sanitari si abans no s'ha escoltat l'informe del Consell Nacional de Sanitat.

11. En el termini d'un any, el Consell de Sanitat, després dels assessoraments que jutgi convenients, redactarà el Reglament tècnic i administratiu pel qual s'han de regir els diferents departaments i serveis sanitaris.

12. La inspecció de cada Centre i Servei sanitari serà obligatòria, almenys una vegada a l'any.

13. L'Estat intervindrà administrativament i tècnicament a tots els Ajuntaments que tinguin una mortalitat superior al terme mitjà nacional en la quantia que marqui el Consell Nacional de Sanitat.

14. L'administració de la salut pública ha de pertànyer als metges funcionaris de l'Estat degudament especialitzats i és incompatible amb qualsevol altra activitat professional. Restaran, no obstant, excluïts de moment de la incompatibilitat professional els funcionaris que prestin llurs serveis en Centres primaris (metges titulars).

15. A tots els partits mèdics hi haurà un Centre primari d'Higiene rural o de col·laboració sanitària dirigit pel metge de Sanitat i Assistència pública de la localitat. Als partits de diverses places o districtes podrà organitzar-s'hi més d'un

Centre si l'extensió del terme municipal i la densitat de la població ho requereixen; on no hi hagi més que un Centre i diversos metges del Cos, tots col·laboraran als seus serveis.

16. Aquestes conclusions referents a Sanitat Nacional i Rural es posaran en vigor paulatinament per arribar a la seva total vigència en un termini de cinc anys.

TEMA IV

"MORAL MEDICA"

*(Principis deontològics de l'exercici mèdic.
Companyonia. Sancions)*

1r. El primer deure del metge és el de cultivar la ment amb l'estudi d'allò que cal saber i enfortir la seva voluntat amb tots els motius del bon obrar. El primer deure deontològic de la nostra professió és fer bé tot el que fem per la qual cosa es requereix aptitud, preparació assídua i rectitud d'intenció. Guardem-nos de la peresa d'il·lustrar-nos professionalment i deontològica i de la cobdícia d'abraçar més del que podem fer bé. És necessària l'educació deontològica dels estudiants, no ja com a assignatura o curset especial, sinó matisant l'ensenyament total del sentit moral i ensenyant els mestres amb l'exemple. És convenient que per tots els mitjans hom fomenti l'estudi dels problemes deontològics en Acadèmies i Associacions professionals.

2n. Que els metges jurin o prometin, en prendre el carnet col·legial, acatar les bases morals o codi fonamental, el qual ha d'ésser redactat d'acord amb les següents normes: A) Respecte a la vida del pròxim, no perjudicant-lo directament per malevolència o imprudència temerària ni indirectament per negligència en prestar-li l'ajut que espera del metge. B) Sinceritat i lleialtat no aparentant una competència i eficàcia que no sigui veritat i no escamotejant la veritat que al malalt interessa conèixer. C) Caballerositat en guardar el secret professional mentre un bé superior no obligui a trencar-lo. D) Evitar als malalts les despeses de diagnòstic o tractament que no siguin estrictament necessàries o convenients i parquedat en avaluar els honoraris, especialment amb els malalts que no tinguin llibertat d'elegir metge. E) Respecte i cortesia per al company, tal com correspon a la seva dignitat humana amb allunyament de tot orgull i ambició. F) Interès